

פסיכודrama ועובדת ה'

1. לכטול את השבירה מתוך התקין

ונפנזה אם תשלא חטאכם ואם אין מחייבך אלא מופיעך אשר כתבת (שמות לב, לב)

2. ליצאת מהumbedוי הסתום והרגשי

ויבא אליו ישעיה בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר ה' (צばות) צו לביתך כי מות אתה ולא תחיה וגו' מי יci מות אתה ולא תחיה מטה בועלם זהה ולא תהיה לעולם הבא אמר ליה מי יכול היה אמר ליה משומך דלא עסכת בפריה ורבה אמר ליה משומך דחזייל ברכות הקדש דנפקי מינאי בגין דלא מעלו אמר ליה בהדי כבשי דרhommeנא למה לך מי דמפהקדת איבעי לך למעבד ומה דניכח קמייה קודשא בריך הוא לעביד אמר ליה השטה הב לי בתרת אפשר דגרא מא צוטא דידי ודידך ונפקי מנאוי בגין דמעלו אמר ליה כבר נגזרה עליך גזירה אמר ליה בגין אמוץ כליה נבוארך וצא לך מקובלני מבית אבי אבל אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים (ברכות יא, ב)

3. להעלות מעל האותיות על ידי המשתקן

מלשון ספרך אשר כתבת משמע שיש ספר שלא נכתב והוא עדין בבחינת עולם המחשבה... והנה הבדיקה שהיא למללה מן האותיות הוא כביכול הרצון שעה לפניו בבריאות העולם וישראל עלן במחשבה תחילתה שם אין שום פגם... הנקרע עולם אה' שנקרע כל ישראל ושם עלו ישראל במחשבה. (רב משה רפאל לוריא, בית גומי, תשא, עמי מתשעט)

4. קריית הבדיקה וצעקה

מפרקתי ידע את כל אשר געשה ויהרעד מפרקתי את בגדייו וילבש שח ואפר ו יצא בתוך העיר ויזעק צעקה גדלה ומורה (אוסטר ד, א)

5. חייב איניש לבסומי עד דלא ידע

ולכארה הגורל נראה מקרה, רק הכתוב מעיד "ונמה' כל משפטו" (משל טז, לג) דהמקרה גם כן מה' יתברך. ... דכל דבר מתברר בסופו... רק מה שצפונם גם ממלאכים ונביאים וחכמים, ואין צריך לומר מאדם עצמו שיוכל להטעות עצמו. ואי' אפשר לגלות זה אלא ה' יתברך הבקי בעומקיו הלב. (רטיסי לילה, רבינו צדוק הכהן מלובין, אות יח)

6. משתקן תפקיים: לחזור יש מאין

כי מהו הטיהטרון? מיהו השחקן? הוא איש בן זמנו. אפשר להכיר אותו אישית... אבל הנה הוא עולה על הבמה, ולפתע פתאום הוא המלך דוד או המלך ליר, או מי ידוע מי. בעין זהoso. על הבמה אנחנו חוזרים בבריאת יש מאין. (רב פרומן, תיאו-טורון)

7. להתחפש למען ה'

ועם כל דא, ברעוטא דלבא ישוי גרמיה לקב"ה, דמסור ליה נפשיה ברכיהם. וקב"ה חשיב עליו, כאלו נתיל נשמתיה מנינה. ועוד צרים למנפל בארעה כמתה, בשעתה דיימר נפילת אנפיין, בגין דאיתו חוביין דעביד ב"ג, דלא מתכפרין אלא במוותא. כדכתיב, אם יוכפר העון הזה וגו'. והשתאות אתחשיב ליה דנטל קב"ה נשמתיה, ואיתו יהיב לה ברעוטא, ההיא שעטה קיימה לכפרא על חובי, ואשלים לכל סטרין, ולההוא סטרא דאתمرا. (זוהר חדש, תרומה מאמר נפילת אפיקים)